

Número 109- Novembre de 2020

CELH COMUNICA

Editorial

Les sentències contràries al PDU Gran Via - Llobregat han estat el tema més important a la ciutat dels darrers temps, amb permís de la COVID. Recordem que afecta el 8% del nostre terme municipal, incloent els darrers terrenys agrícoles.

En el seu moment vam fer un debat públic i vam posicionar-nos en contra d'aquest pla urbanístic, que el gran urbanista Joan Antoni Solans va qualificar, sense embuts, en una xerrada al nostre local, com "especulatiu".

Creiem que la requalificació de terrenys per edificar més no és el que li cal a la nostra ciutat, i apostem per mantenir l'ús agrari de l'espai de Cal Trabal, per raons patrimonials i mediambientals. És el moment de reobrir el debat sobre el model urbanístic de la ciutat.

Notícies i activitats destacades

Setmana de la Solidaritat. L'Hospitalet 2020

Dins de la "**Setmana de la Solidaritat**" i amb el lema "*Jo et crec no estàs sola*", el Fòrum de l'Hospitalet ens convida a participar en el col·loqui.

(Re) volta poligonera

Aquesta (Re) volta començarà a les **18.30 hores el dia 30 de novembre.**

Diversitat religiosa a l'Hospitalet

Ara que s'acosta nadal és un bon moment per proposar-nos una lectura i si la lectura està relacionada amb el nostre entorn encara millor.

El CELH obté la Declaració d'Utilitat Pública

Després de moltes gestions al llarg de molt de temps, el CELH ha obtingut la Declaració d'Entitat d'Utilitat Pública.

[Llegeix totes les notícies](#)

[Consulta tota l'agenda](#)

Sentències PDU: la bona notícia que necessitàvem

Les dues sentències del TSJC que declaren nul el PDU Gran Via-Llobregat per raons ambientals i de caire competencial són una boníssima notícia per a la ciutat. Previsiblement el projecte s'aturarà ara com a mínim dos anys, i els pacients ingressats a Bellvitge podran seguir veient masies en comptes de grues. Es tracta d'un gran èxit dels moviments socials de la ciutat després de més d'una dècada de batalla social, política i jurídica. Els veïns i veïnes que vam presentar al·legacions a títol particular ens sentim partícips d'aquesta victòria col·lectiva, una victòria que ens feia molta falta i que pot significar un abans i un després per a la ciutat en molts sentits.

Les sentències permeten visualitzar de nou l'oposició a un model urbanístic i polític caduc que no es correspon amb el moment ni les necessitats de la ciutat. Ara més que mai, al mig d'una pandèmia que ens ha fet molt conscients de tots els dèficits de la ciutat, de la seva densitat, de la falta d'espai públic i de qualitat, de la falta de zones verdes, és molt obvi que no és encertat dedicar el 8% del nostre territori a una operació econòmic-urbanística, que constituïria una nova transferència del nostre espai vital a empreses i interessos privats. Que aquestes empreses paguin la urbanització de la zona i acabin decidint per on

passejarem i què respirarem no es pot presentar com un èxit de gestió sinó com el que és: una capitulació. Per sort la ciutadania d'avui no és tan ingènua com la de fa 20 anys i ja no serveixen els mateixos discursos per justificar aquestes macro operacions urbanístiques: ni van ser mai tants els llocs de feina de Plaça Europa, ni les seves plusvàlues han permès millorar els barris de la zona nord que continuen essent alguns dels més pobres i densos del país el que, entre altres coses, els ha fet extremadament vulnerables a la Covid19. No és raonable estendre i aprofundir en un model urbanístic que ha generat una forta desigualtat entre barris.

Aquestes sentències no haurien estat possibles sense la perseverança de “No més Blocs”, un moviment veïnal nou però profundament fidel a aquell vell moviment veïnal gràcies al qual es van guanyar espais al ciment i la massificació. Especialment interessant és veure com ha començat a articular-se un moviment de resistència a l'especulació urbanística d'abast ampli, una de les grans mancances dels últims 30 anys (Ni un pam de terra, SOS Baix Llobregat). Bona feina també dels partits que han acompanyat l'organització veïnal sense voler substituir-la i que han actuat, si no amb unitat, almenys amb complementarietat. Tant de bo que aquesta lluita conjunta trenqui amb la dinàmica històrica de divisió i resignació per part d'entitats, col·lectius i partits d'esquerres de la ciutat.

Lamentablement de moment la resposta de l'Ajuntament no ha estat oferir un nou espai de diàleg sinó dir que es tracta d'un problema de forma, i que les sentències no qüestionen el projecte sinó com s'ha portat endavant, però “com s'ha portat endavant” és també una part important del problema. Les sentències posen clarament de manifest les mancances del nostre model de democràcia local, i donen la raó als crítics en que no és acceptable que es perllonguin en el temps algunes males pràctiques normalitzades fins ara. “Contravenció de les disposicions legals, realitat fàcilment aprehensible fins i tot sense cap assistència pericial”. Les sentències repeteixen alguns arguments del moviment veïnal que havien estat ignorats, quan no ridiculitzats. Preservar Cal Trabal no és nostàlgia ni oposició al desenvolupament (el mateix argument, per cert, que governs com el de Bolsonaro utilitzen contra els pobles indígenes que defensen l'Amazonia). Ben al contrari. Com ens van ensenyar els veïns i veïnes que es van oposar en el passat a la construcció de més blocs, que la ciutat sigui habitable i passejable en 50 anys es decideix avui. L'urbanisme que ens cal és el de la moratòria de noves construccions i el de la millora radical de l'espai urbà, per fer possible la sostenibilitat social i ambiental de manera real. Per generacions ens hem acostumat a suportar una ciutat on no s'hi pugui viure, a fugir de la ciutat fos a les “torres” o “els terrenys” per

disposar d'una miqueta de verd propi, o a fer molts kilòmetres per poder respirar una mica d'aire pur. Si aconseguim que les administracions s'ho replantegin podem aspirar a tenir un corredor verd connectat amb el riu i el parc agrari, tenir una mica d'allò que sortim a buscar desesperadament fora.

Tenim per endavant dos anys per aturar definitivament el PDU. Potser a partir d'aquestes sentències ens adonem, veïns, entitats i partits polítics que el model d'àrea metropolitana i de país es decideix així, i ho podem decidir des d'aquí.

Comparteix

Fes tuit

Envia'l

El CELH és una associació oberta a qualsevol ciutadà o ciutadana interessat en el coneixement, la recerca i el debat sobre L'Hospitalet. Necessitem el teu suport per continuar treballant pel passat, el present i el futur de la ciutat.

Fes-te soci/sòcia del CELH